

Magasinet
för dig som är
nyfiken på livet

nr 6 2014
60 kronor

WHAT!

**Fuck life,
fuck death.**

fuck you...

Därför älskar
vi Jane Austen

Tranås, alltid
i våra hjärtan

Frukost och en
liten Calvados

8

...och en flaska

Calvados.

Elixiret du kan avnjuta till frukost.

12... **TRANÅS** – vårt paradys på jorden

15... Så här kan du **HJÄLPA** till

18... Vad menar egentligen **BAN KI-MOON?**

22... **SURT** sa räven om Jane Austen

Anthony lever
i Londons
undre värld

24

32... Hånade av **ELITEN**, älskade av **FOLKET**

38... De blir rika på dina **SOPOR**

MAT & DRYCK

KULTUR

POLITIK

RELIGION

RELATIONER

Det står skålar med frukt på bänkarna framför de åtta deltagarna, bananer, clementiner och röda äpplen. Personerna i rummet på Polstjärnegatan i Göteborg är alla, förutom läraren, sjukskrivna och arbetslösa.

Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företag som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

Helena inser efter många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt. Hon vill hitta ett jobb som hon kan fungera på. Men det måste vara en arbetsplats där chefen känner till hennes problem och tar hänsyn till dem. Hon vill slippa spela teater.

– I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mädde. Man fick spela teater. Det hade hjälpt om arbetsmarknaden hade varit sådan att man kunde ta emot folk som inte mår perfekt, men en sådan arbetsmarknad finns inte idag. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan, det saknar jag.

HELENA BLEV SJUKSKRIVEN i mars 2004, och påbörjade sin rehabilitering i mitten av november. Däremellan var hon inskriven som arbetssökande på arbetsförmedlingen. Men hon är inte nöjd med arbetsförmedlingens metoder för att hjälpa henne.

– Jag fick till en början skicka ut brev till företag, vilka som helst, för att försöka

ordna en egen praktikplats. De har inga färdiga överenskommelser med arbetsplatser som kan tänka sig att te emot praktikanter. Det är precis som att skriva en ansökan till ett vanligt jobb, men med den skillnaden att jag ska skriva att jag är sjukskriven. Det finns ju inget företag som tar emot en då. När man söker jobb så måste man uppge vad man har gjort det senaste halvåret, och säger man då att man har varit sjukskriven så blir man placerad underst i högen av ansökningshandlingar.

Helena skickade över 20 brev till olika

VA!

Är det verkligen sant?

arbetsgivare, men hennes ansträngningar resulterar inte i ett enda svar.

HON TYCKER FÖRSTÅS, när hon tänker på det, inte att handledaren på arbetsförmedlingen hade någon förståelse för situationen, eller var insatt i varför Helena inte kan jobba med vad som helst. Efter att ha försökt skaffa sig en praktikplats – men utan att lyckas – föreslog handledaren att hon skulle söka som barnskötare inom kyrkans och hjälporganisationers verksamhet. 33

– Barnskötare! Det är ju bland annat det jag har jobbat som tidigare och det har inte fungerat. Det var den rehabiliteringen han ville att jag skulle ha, att bli barnskötare. Det står skålar med frukt på bänkarna framför.

EMMA
JOHANSSON-EK

Medarbetare

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Leif Lindkvist

Ansvarig utgivare

Per Alm

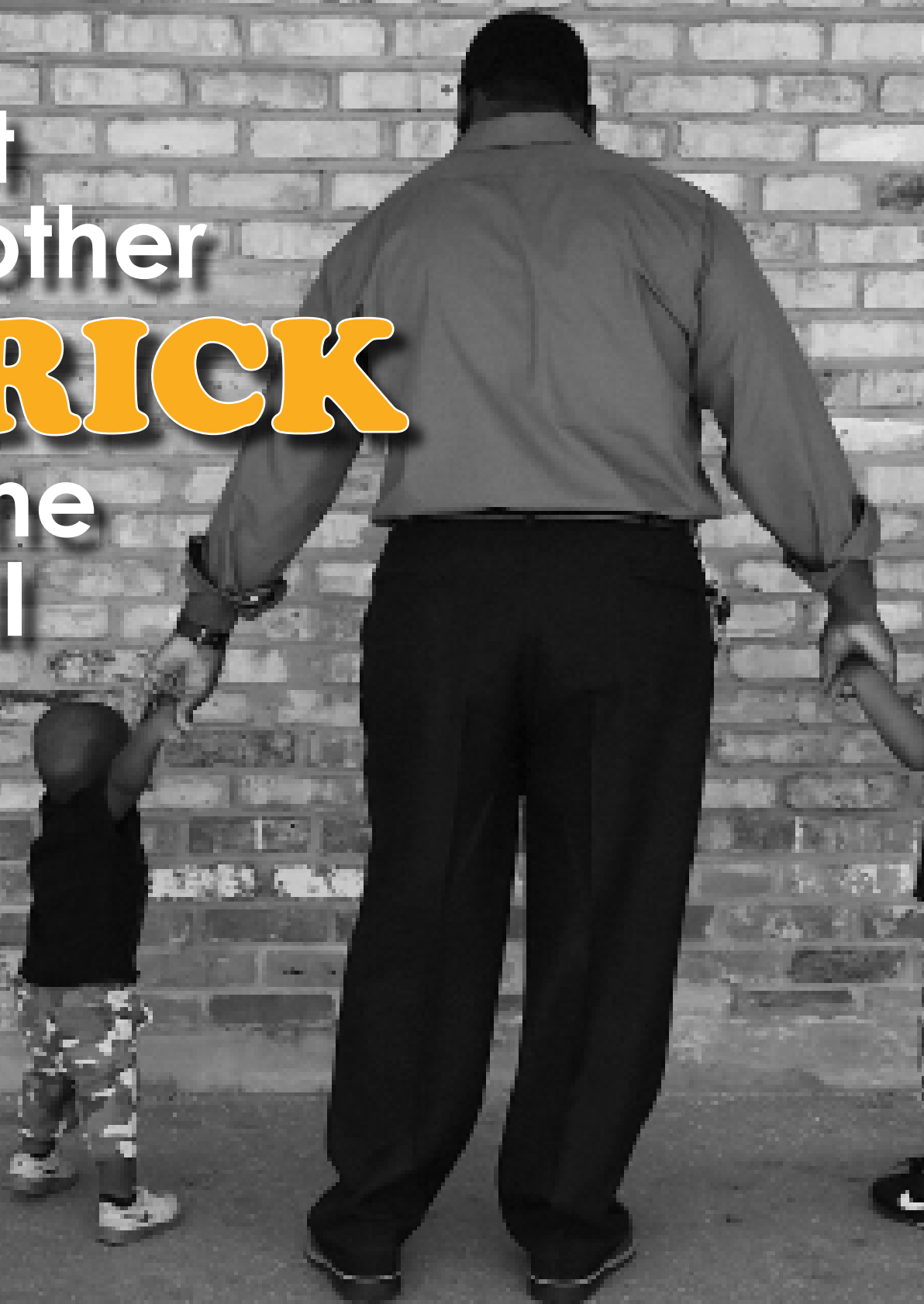
Adress

Telefon

E-mail

REPORTAGE

Just
another
BRICK
in the
wall

Ingress ingress ingress i
ngress ingress ingress ingress ingress ingress ingress
ingress ingress ingress ingress ingress ingress ingress
ingress ingress ingress ingress ingress ingress ingress

TEXT: LASSE LINDER BILD: BENGT DOBRIN

Det står skålar med frukt på bänkarna framför de åtta deltagarna, bananer, clementiner och röda äpplen. Personerna i rummet på Polstjärnegatan i Göteborg är alla, förutom läraren, sjukskrivna och arbetslösa.

Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företaget som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

Helena inser efter många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt. Hon vill hitta ett jobb som hon kan fungera på. Men det måste vara en arbetsplats där chefen känner till hennes problem och tar hänsyn till dem. Hon vill slippa spela teater.

– I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbel-liv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mädde. Man fick spela teater. Det hade hjälpt om arbetsmarknaden hade varit sådan att man kunde ta emot folk som inte mår perfekt, men en sådan arbetsmarknad finns inte idag. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan, det saknar jag.

HELENA BLEV SJUKSKRIVEN i mars 2004, och påbörjade sin rehabilitering i mitten av november. Däremellan var hon inskriven som arbetssökande på arbetsförmedlingen.

Men hon är inte nöjd med arbetsförmedlingens metoder för att hjälpa henne.

– Barnskötare! Det är ju bland annat det jag har jobbat som tidigare och det har inte fungerat. Det var den rehabiliteringen han ville att jag skulle ha, att bli barnskötare. Det står skålar med frukt

Här ligger en bildtext. Lokalen är väl utrustad och verksamheten av har lagt ner mycket pengar på interiören.

Här ligger en bild-text. Lokalen är väl utrustad och verksamheten av har lagt ner mycket pengar på interiören.

■ **FAKTA:** Det här är en faktatext. Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företag som Arbetsförmedlingen har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

och röda äpplen. Personerna i rummet på Polstjärnegatan i Göteborg är alla, förutom läraren, sjukskrivna och arbetslösa.

Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företag som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

HELENA INSER EFTER många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt. Hon vill hitta ett jobb som hon kan fungera på. Men det måste vara en arbetsplats där chefen känner till hennes problem och tar hänsyn till dem. Hon vill slippa spela teater.

– I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mädde. Man fick spela teater. Det hade hjälpt om arbetsmarknaden hade varit sådan att man kunde ta emot folk som inte mår perfekt, men en sådan arbetsmarknad finns inte idag. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan, det saknar jag.

HELENA BLEV sjukskriven i mars 2004, och påbörjade sin rehabilitering i mitten av november. Däremellan var hon inskriven som arbetssökande på arbetsförmedlingen. Men hon är inte nöjd med arbetsförmedlingens metoder för att hjälpa henne.

– Både jag och pappa är envisa och har ett väldigt humör.

Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företag som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

Helena inser efter många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt.

HON VILL HITTA ETT JOBB som hon kan fungera på. Men det måste vara en arbetsplats där chefen känner till hennes problem och tar hänsyn till dem. Hon vill slippa spela teater.

– I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mädde. Man fick spela teater. Det hade hjälpt om arbetsmarknaden hade varit sådan att man kunde ta emot folk som inte mår perfekt, men en sådan arbetsmarknad finns inte idag. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan, det saknar jag.

Lokalen är fin och väl utrustad med ny teknik. Det privata företag som Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan har köpt in verksamheten av, verkar ha lagt ner mycket pengar på interiören.

Helena inser efter många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt. Hon vill hitta

ett jobb som hon kan fungera på. Men det måste vara en arbetsplats där chefen känner till hennes problem och tar hänsyn till dem. Hon vill slippa spela teater.

– I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man

kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mädde. Man fick spela teater. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan, det saknar jag.

Här ligger en bildtext. Lokalen är väl utrustad och drksamheten av har lagt ner mycket pengar på interiören.

Hela hemligheten är ett rent snitt

I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mådde.

Man fick spela teater. Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan friskare innan, när man

jobbade.

Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mådde.

Man fick spela teater.

Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff. Hon vill slippa spela teater.

En knöl utöver det vanliga

Helena inser efter många turer på olika arbetsplatser att hon inte längre kan spela dubbelrollen av att vara frisk på jobbet, för att sen gå hem och må dåligt. Hon vill hitta ett jobb som hon kan fungera på.

Men det måste vara en arbetsplats där chefen

hänsyn.

Hon vill slippa spela teater.

BBQ på ett

japanskt vis

I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig och säga hur man egentligen mådde. Man fick spela teater.

Det hade hjälpt om arbets-

marknaden hade varit sådan att man kunde ta emot folk som inte mår perfekt, men en sådan finns inte idag.

Antingen är det den vanliga arbetsmarknaden som är väldigt tuff, eller är det rehabiliteringen som är fånigt löjlig. Det finns inget där emellan.

Oj, oj, oj

I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade. Men det kändes som om man levde ett dubbelliv.

Havets guld är här

I samhällets synvinkel var man friskare innan, när man jobbade.

Men det kändes som om man levde ett dubbelliv, för man kunde aldrig vara ärlig egentligen mådde.